

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ὁ ἐσωτερικὸς κριτὴς τοῦ ἀνθρώπου, Ρωμ.2,10-16
Καραβιδόπουλος Ἰωάννης (Καθηγητὴς Πανεπιστημίου)

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 10 Ι Ο Υ Ν Ι Ο Υ 2018

- ✿ Αλεξάνδρου και Αντωνίνης μαρτύρων (313).
- ✿ Μνήμη πάντων τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διαλαμψάντων πατέρων,
- ✿ πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνη ἁγίων,
- ✿ σύναξις τῶν 23 ἁγίων τῆς νήσου Λέσβου,
- ✿ καὶ ἐν Σερβίῳ (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἁγίας βασιλίσσης Ἄρτης Θεοδώρας.

Ὁ ἐσωτερικὸς κριτὴς τοῦ ἀνθρώπου, Ρωμ.2,10-16
Καραβιδόπουλος Ἰωάννης (Καθηγητὴς Πανεπιστημίου)

¶ ἀποστολικὴ περικοπὴ τῆς Κυριακῆς Β΄ Ματθαίου ἀπὸ τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴ τοῦ Ἀπ. Παύλου εἶναι σὲ μετάφραση ἢ ἀκόλουθη:

«Ἀδελφοί, δόξα, τιμὴ καὶ εἰρήνη προσμένουν ὅποιον κάνει τὸ καλὸ, πρῶτα τὸν Ἰουδαῖο ἀλλὰ καὶ τὸν ἐθνικόν· γιὰ τὸ Θεὸς δὲν κάνει διακρίσεις. Ἔτσι, λοιπόν, ὅσοι ἀμάρτησαν χωρὶς νὰ ξέρουν τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ, θὰ καταδικαστοῦν ὄχι μὲ κριτήριον τὸν νόμο. Κι ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὅσοι ἀμάρτησαν γνωρίζοντας τὸν νόμο, θὰ δικαστοῦν μὲ κριτήριον τὸν νόμο. Γιὰ τὸ θεϊκὸ δικαστήριον δὲν δικαιώνονται ὅσοι ἄκουσαν ἀπλῶς τὸν νόμο ἀλλὰ μόνο ὅσοι τήρησαν τὸν νόμο. Ὅσο γιὰ τὰ ἄλλα ἔθνη, ποὺ δὲν γνωρίζουν τὸν νόμο, πολλὰς φορὲς κάνουν ἀπὸ μόνοι τους αὐτὸ ποὺ ἀπαιτεῖ ὁ νόμος. Αὐτὸ δείχνει πῶς, ἂν καὶ δὲν τοὺς δόθηκε ὁ νόμος, μέσα τους ὑπάρχει νόμος. Ἡ διαγωγὴ τους φανερώνει πῶς οἱ ἐντολὲς τοῦ νόμου εἶναι γραμμένες στὶς καρδιὰς τους· καὶ σ' αὐτὸ συμφωνεῖ καὶ ἡ συνείδησή τους, ποὺ ἢ φωνῇ τῆς τοὺς τύπτει ἢ τοὺς ἐπαινεῖ, ἀνάλογα μὲ τὴ διαγωγὴ τους. Ὅλα αὐτὰ θὰ γίνουν τὴν ἡμέρα ποὺ ὁ Θεὸς θὰ κρίνει διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τίς κρυφὲς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων, ὅπως λέει τὸ εὐαγγέλιό μου» (Ρωμ.2,10-16).

Κυριακὴ Β΄ τοῦ Ματθαίου

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. β' 10-16)

Ἄδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἀπ. Παῦλος στὴν περικοπὴ αὐτῆ τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς θίγει τὸ θέμα τῆς καθολικότητος καὶ βεβαιότητος τῆς τελικῆς κρίσεως τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν δικαιοκρίτη καὶ ἀμερόληπτο Θεοῦ. Ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἶχε τὸν Νόμο πὺρ ἔδωκε ὁ Θεὸς στὸν Μωυσῆ στὸ ὄρος Σινὰ καὶ ὁ νέος λαός, ἡ Ἐκκλησία, ἔχει τὸν εὐαγγελικὸ Νόμο τῆς Χάρης πὺρ δίδαξε ὁ Χριστὸς. Τὸ ἐρώτημα πὺρ θέτουν πολλοὶ χριστιανοὶ εἶναι: Καλά, οἱ Ἰσραηλίτες καὶ οἱ Χριστιανοὶ ἔχουν τὸν Νόμο τους, ὅμως τὸ ὑπόλοιπο μέρος τῆς ἀνθρωπότητος – πὺρ εἶναι κι αὐτὸ δημιούργημα τοῦ Θεοῦ – μὲ ποῖο κριτήριον θὰ ἀντιμετωπισθεῖ στὴν τελικὴ κρίση; Θὰ ἀδικηθεῖ ἐπειδὴ δὲν γνώρισε τὸν Νόμο τοῦ Θεοῦ; ἢ μήπως γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο θὰ τύχει εὐμενοῦς κρίσεως; Πολλοὶ φιλόσοφοι καὶ θεολόγοι ἀπὸ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνες μέχρι σήμερα τόνισαν τὴν ἀπεριόριστη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πὺρ δὲν συμβιβάζεται μὲ ὅποια-δήποτε σκέψη τιμωρίας καὶ διατύπωσαν τὴν ἄποψη ὅτι ὁ πανάγαθος Θεὸς θὰ δώσει γενικὴ ἄφεση ἁμαρτιῶν σὲ ὅλους. Βέβαια κανένας ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ θέσει ὅρια στὴν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ ἢ νὰ τὴν περιορίσει σὲ ὀρισμένους μόνο καλοὺς χριστιανούς, διότι οἱ βουλῆς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνεξιχνίαστες. Ἀπὸ τὴν ἄλλη

Κυριακὴ Β' τοῦ Ματθαίου

μεριά όμως ἄς μὴ λησμονοῦμε ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή δὲν ὀμιλεῖ μόνο γιὰ τὴν ἀγάπη ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ.

Ἄς δοῦμε τώρα καὶ τὴν ἀπάντηση τοῦ Ἀπ. Παύλου στὴν παραπάνω περικοπή. Ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτεται στὴν ἀνθρωπότητα κυρίως διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς διδασκαλίας του, τῶν θαυμάτων, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀνάστασης. Ἀποκαλύπτεται ὅμως καὶ διὰ τῶν δυνατοτήτων ποὺ ἔδωσε στοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὴ δημιουργία τους. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἓνα ἀδέκαστο κριτὴ μέσα τους ποὺ λέγεται συνείδηση, ἡ ὁποία ἐλέγχει ἢ ἐπιδοκιμάζει τὶς διάφορες πράξεις τους, ὥστε νὰ αἰσθάνονται «θλίψη» καὶ «στενοχώρια», ὅταν διαπράττουν τὸ κακὸ ἢ «δόξα» καὶ «τιμὴ» καὶ «εἰρήνη», ὅταν ἐνεργοῦν τὸ καλὸ. Ἔτσι, σὲ κάθε ἄνθρωπο μπορεῖ νὰ διαπιστώσει κανεὶς τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα του.

Ἴσως παρατηρήσει κανεὶς ὅτι μία τέτοια διδασκαλία εἶχαν ἤδη διατυπώσει οἱ Στωικοὶ φιλόσοφοι. Αὐτὸ εἶναι σωστὸ, γιατί ὁ Θεὸς φώτισε πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ στὰ προχριστιανικὰ χρόνια νὰ φθάσουν ψηλαφώντας τὴν ἀλήθεια. Τοὺς ἔδωσε κατὰ τὸν φιλόσοφο καὶ μάρτυρα Ἰουστίνου τὸν «σπερματικὸ λόγον». Ἡ διαφορά ὅμως τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ἀπὸ τὴ στωικὴ εἶναι:

α) ὅτι ἡ συνείδηση δὲν εἶναι αὐτονόητο φυσικὸ δεδομένο ἀλλὰ δῶρο τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο,

β) ὅτι σχετίζεται ὄχι μὲ ἓνα ἀκαθόριστο Θεὸ ποὺ συγγέεται πανθεϊστικὰ μὲ τὴ φύση ἀλλὰ μὲ ἓναν προσωπικὸ Θεὸ ἀγαθὸ καὶ δίκαιο, καὶ τέλος

γ) τὸ ἔργο τῆς συνείδησης τελεῖ σὲ σχέση μὲ τὴν τελικὴ κρίση, ὅπως γράφει ὁ Ἀπ. Παῦλος στὴ σημερινὴ περικοπή.

Βέβαια ὅλα αὐτὰ δὲν γράφονται ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο μὲ σκοπὸ νὰ οἰκοδομηθεῖ μία «φυσικὴ θεολογία», ἢ μία φιλοσοφία περὶ τοῦ «ἄγραφου νόμου τῆς συνείδησης», ἀλλὰ γράφονται μὲ ἐνδιαφέρον ἱεραποστολικό, μὲ σκοπὸ νὰ ἀφυπνιστοῦν οἱ ἐθνικοὶ

Κυριακὴ Β' τοῦ Ματθαίου

ἀκροατὲς τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος καὶ ξεκινώντας ἀπὸ τὴν ὀλοφάνερη παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα τους νὰ προχωρήσουν στὸ νὰ ἀναγνωρίσουν αὐτὸν τὸν Θεό, ὅπως τὸν ἀποκάλυψε στὸν κόσμο ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Γράφονται ἐπίσης καὶ πρὸς τοὺς γεμάτους αὐτοπεποιθίση Ἰουδαίους ἀλλὰ καὶ πρὸς Χριστιανούς πού βλέπουν ὅλους τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους σὰν μάζα ἀπωλείας, ὥστε νὰ καταλάβουν ἐπιτέλους ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴ δίκαιη κρίση τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὸ τὸ τελευταῖο εἶναι πού χρειάζεται νὰ ὑπογραμμιστεῖ στὴν ἐποχή μας. Ὅσο κι ἂν αἰσθάνεται παντοδύναμος καὶ αὐτάρκης ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος μὲ τὶς ἐπιστημονικὲς του γνώσεις καὶ τὴν τεχνικὴ ἐξέλιξη, τὰ σκοτεινὰ βάθη τῆς καρδιάς του, οἱ μύχιοι λογισμοὶ καὶ οἱ κρυφὲς ἐπιθυμίες του βρίσκονται ἀνὰ πάσα στιγμή κάτω ἀπὸ τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος δὲν κρίνεται ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ τεχνικὰ κατορθώματά του – πού σὲ τελικὴ ἀνάλυση ἀποτελοῦν πραγματοποίησι τῆς ἐντολῆς τοῦ Δημιουργοῦ «πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς» (Γεν. 1,28) – ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ καθαρότητα τῆς καρδιάς του, ὅπως αὐτὴ ἐξωτερικεύεται σὲ πράξεις ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα 11 Ιουνίου 2018, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

Σάββατο 16 Ιουνίου 2018, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

2) ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Α.

Η Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα του Ιερού Ναού μας διοργανώνει **την Πέμπτη 14 Ιουνίου 2018** ημερήσια προσκυνηματική εκδρομή **στην ιστορική Ιερά Μονή της Πελοποννήσου Αγίου Γεωργίου Φενεού στη λίμνη Δόξα**. Ώρα αναχώρησης 7:00 π.μ. από τον Άγιο Νικόλαο. Τιμή εισιτηρίου 25 €.

3) ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Κάθε Πέμπτη στις 7:30 μ.μ. αμέσως μετά τον Εσπερινό γίνεται Παράκληση υπέρ φωτίσεως των μαθητών.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,

e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή Β' του Ματθαίου